

ASHBURHAM, MASS.

Minä olen innokas Toverittaren lukija ja olen kauan alkaa ajatellut, että kirjottaisin Toverittareen.

Minä käyn koulua 2½ mailin päässä. Minä olen 10 vuoden vanha ja olen 4:ssä luokassa. Minulla on 2 veljeä myös, jotka menevät kouluun ensi syksynä.

Meidän isä on kuollut, olin silloin 6 vuoden vanha. Muistan vähän isää.

Me asumme farmilla ja meillä on lemmiä, kanoja, sikkoja ja hevonen. Täältä on Fitchburgiin 12 mailia. Äitini käy joka lauantai siellä ja joskus minä pääsen äidin kanssa sinne. Saan mennä joskus liikkuvia kuvia katsomaan ja Saiman talolle katsomaan näyttökappaleita, joka on minusta oikein hauskaa.

Kyllä kaupungin lapsilla on paljon hauskeampi kuin meillä farmarilen lapsilla. Täällä ei ole ihanneliittoa kun on niin pitkä matka, ettei lapset jaksa kulkea. Keväällä täällä on hauskaa, kun saa onkia kaloja, uida ja on paljon marjoja.

Tervehdän kaikkia Toverittaren pieniä lukijoita ja toivon, että kirjoittatte usein.

Jos Selma-täti olisi hyvä ja päästä tämän lehteen, niin kirjoitan toisten.

Viljo Rahnasto.

DEEP RIVER, WASH.

Haloo, Selma-täti ja kaikki Toverittaren pienet ja isot lukijat. Siltä on jo pitkä aika kun viimeksi kirjoitin tähän lehteen.

Nyt on meidän koulu loppunut jo 19 tältä kuuta ala-Salmon Creek'issä. Opettajamme meni kesäkursseille. Kouluaika oli hauskaa muuten, vaan se on ikävä kuulla, että koululapset käyttävät rivoa puhetapaa keskenään ja muuten ovat itsepäisiä, joten toivon, että parantaisitte tapojanne, ettei ensi vuonna tarvitsisi niin rivoja puheita kuulla.

Oletteko kaikki pikkutyöt ja pojat saaneet Lasten Kevään? Minä olen saanut Lasten Kevään, mutta en ole vielä ehtinyt lukemaan, mutta nyt tulee enempi aikaa niin luen joka luvun.

Hauskaa kevättä kaikille lukijoille toivottaa

HELLE M. MIKKOLA.

MAYNARD, MASS.

Tervehdys taas Toverittaren lukijoille ja Selma-täti. Ajon taas kirjoittan ja kun setuun saamaan hyvin lahjan ja arvokkaas mitä? Toveritar koko vuodeksi, ja siltä saan kiittää Emilia Greeniä, hän se oli lahjan antanut. Ehän meillä ole varaa tilata kaikkia puoluelehtiä kun meillä on kuusi lasta ja isä yksin ravinnon hankkija. Isän ansiot menee ravintoon ja vaatteisiin, eikä kaikin ajoin tahdo riittääkään, niin toivoisin, että tämän kaltaisia lahjanantajia löytyisi toisillekin lapsille, jolla ei ole tilaisuutta itse tilata Toveritarta.

Minä sain ihanneliiton opettajalta luvan ottaa Lasten Kevään tilauksia ja sainkin kuusikymmentä seitsemän tilausta.

Nyt on jo kevät. Kaikki muokkavat pikku maitansa ja aitoja laittelevat. Mekin asumme alvan kuin kaunakissa, aitojen ympäröimänä.

MULLAN S. S. O. OMPELU-SEURAN Kokoukset

pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Nyt lopetan kirjoitukseni ja toivon, että kaikilla olisi hauska kevät.

Me vietämme päättäjaisjuhlaa Maynardissa Taiston talolla kahdeksikymmenen ensimmäinen päivä toukokuuta.

Toveriuudella Tyne Weekström.

VANCOUVER, B. C.

Haloo Selma-täti! Töhrännäpä taas jotakin pitkistä aikeista. Nythän se kesä tulee lopultakin ja se on hauskaa, kun saa juosta nurmella.

Minulle ja veljelleni antoi äiti pienen palan maata, johon me istutamme kukkia ja juurikasvia. Me pidämme niistä myös itse huolen. On niin hauskaa kastella omia kasvejaan illoin ja aamuin.

Sitten meillä on myös kummallakin pieni kissanpoika, joista meidän tulee myös pitää itse huoli.

Ja äiti opettaa minut itse ompelamaan napit housuhini ja parsiamaan sukkan, että en tarvitse aina odottaa milloin äidillä sattuisi olemaan siihen aikaa, kun äitini on niin usein salaraskin.

Me olimme viime kesänä maalla, vaan en tiedä pääsemmekö maalle tänä kesänä, kun äidillä on niin paljon holdettavaa omassa ryytimaassa. Kyllä se olisi kuitenkin hauskaa, että päästä maalle. Sellä saisi juosta keveissä vaatteissa kilpaa vasikkain kanssa, käydä uimassa, juoda lämmintä maltoa ja tuoreita muniä. Näitä kaikkia ei saa täällä kaupungissa.

Selma-tädille tahdon sanoa kiitoksia Lasten Kevästä, iteeni, veikkonni ja serkkuni puolesta. Äiti antoi minulle jokaiselle oman lehden. Kyllä siinä on niin paljon kauniita lukemista ja se vasta oli lysti kun sai nähdä itse Selma-täidin ja hänen perheensä.

Ennen minä kirjoittelin Lydyä-tädille, mutta nyt niitä on jo kaksi tättä.

Täällä Vancouverissa on osaston toiminta kuin kuollutta — ei mitään näyttö-iltamia. Olkeen on toisinaan ikävä, kun lukee toisten osastojen ihanneliitosta. Täällä ei ole kohtaa yhtään suomalaisia, niin ovat kaikki menneet muualle. Isäkin toisinaan on pahalla päällä, kun ei voi haalilla toimia jäsenien vähyden tähden, hän kun on tottunut vilkkaiseen seuraelämään. Lähtisi täältä johonkin, mutta kun on tullut hom-työläisluokan vapautustalustelussa.

matua oma koti, niin ei pääse lähemmään.

Kai minä nyt lopetan kun käsi väsyi. Toivon oikein hauskaa kesää Selma-tädille ja kaikille Toverittaren pienille ja suurille lukijoille itseni ja veikkonni puolesta.

Paul Albert Saasta.

VIINIRYPÄLEEN MUSTA TERTTU

(Jatkoa kuudennelta sivulta.)

Hän istahti vuoteelle ja alkoi muistelemaan eilisen päivän tapahtumia. Kaikki oli sekaisin. Hän muisti isäänsä.

"Minun ei olisi pitänyt suuttuttaa häntä", ajatteli Magda. Olsi pitänyt käyttäytyä maltillisemmin. Onhan hän sentään minun isäni. Ja miten on Marfan laita? Luutnantti lupasi kertoa hänestä ehdolla, mutta nuo ehdot olivat röyhkeitä vaatimuksia. Luutnantti käyttäytyi aivan kuin kihlattu sulhanen. "Olkkoon kaikki näin, ehkäpä siitä vielä selvä tulee."

Kun Marfa pakeni kellarikerroksesta sulki Miller ja lukitsi oven. Joku aika tämän jälkeen tuli kenraali koittlosta tapamaan Milleriä.

"Anna sille naiselle siellä kellarissa parempi aterialle tänä iltana, anna hänelle soppaa ja ...". Nyt huomasi hän miehen kasvoissa muutoksen. "Tai voinhan minä käydä häntä katsomassa, seuraa."

Hän ei hetkeksikään jättänyt näkyvistäään Milleriä, joka koitti olla niin levollinen kuin sulkin, vaan hämmennys ei silti jäänyt kenraalilta huomaamatta. Miller oli tehnyt jo varman päätöksen vapautua tuosta orjamaisesta tilasta. Hän oli äsken lukenut Marfan kasvoista salaisuuden mikä oli hänet sitonut tähän taloon. Hän muisti Marfan sanat: "Miksi et pakene ennenkuin olet joutunut minun kohdalle?"

(Jatk.)

Tehdessänne ostoksia muistakaa ottaa selvä, onko tavara, jota ostate, varustettu union leimalla. Se on järjestyneen työväen velvollisuus.

Työväen oma lehti on parhain ase työläisluokan vapautustalustelussa.

Illan hämärässä

Kirj. Regina H—s.

Illan hämärässä yksin Itkee, huokaa, valittaa Orpo, orja, köyhän lapsi Surun, murheen murjoma.

Aatoksensa kauas kiittää; Halki maitten, ilmojen, Yli vuorten, vetten liitä Lapsuuskodin kunnalle.

Muistot harhaa aikain taakse Kauas taaton majahan, Missä syntyi, missä lasna Leikki orpo, osaton.

Mutt' kohtalo ol' julma hälle, Ryösti rakkaat vanhemmat. Yksin jäi hän lapsi hento Suureen kylmään maailmaan.

Missä monet vaarat vaanii Köyhää mieron kulkijaa, Missä tuskin lohdun sanaa Osakseen saa milloinkaan.

Kainis kuni kevät vuokko On tuo mieron lapsonen, Ah, kumpu säilyttää sä voisit, Orpo syömmes puhtauden!

Kuullos orpo ystäväinen; Kuivaa kyyneltesä vuo. Kyyneleet ja itkut vainen Syömmees uutta tuskaa tuo.

Tuhansittain, miljoonittain Maailmass' on orpoja, Jotka sua surun lasta Tahtoo auttaa, puolustaa.

Liity heihin, luota heihin, Riennä punalipun luo! Siellä kohtaat ystäviä Mi rohkeutta rintaas tuo.

Jokaiselle Suomalaiselle lapselle LASTEN KEVÄT '16 SE ON NYT VALMIS

Sellaista lahjaa kun on Lasten Kevät 1916, ei kukaan lapseltaan kiellä, jolla vaan on tilaisuus se ostaa. Se sisältää kauniita ja opettavaisia kertomuksia ja runoja sopivien kuvien kanssa, lasten näytelmiä, lasten leikkejä, vuorokeskusteluja, kuvia lasten pyhäkouluista ja ihanneliitosta y m. Kauniista ja sattuvasta kansikuvasta aina loppuvignettiin asti tulee tämä julkaisu varmaan miellyttämään sekä lapsia että aikuisia.

Tilauksenne voitte tehdä allaolevalla listalla.

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Oregon

Allekirjoittanut tilaakpl. Lasten Kevättä 1916. Rahaa seuraa mukana

Nimi

Osote